

valcev, istotako država Chiapas. V zvezni državi Mehiki z glavnim mestom vred deluje 25 duhovnikov, torej pride 1 na 43.200 duš. V ostalih državah je razmerje to-le: 1 duhovnik pride v 2 državah na 40.000 prebivalcev, v 1 na 33.000, v 1 na 28.446, v 1 na 20.000, v 1 na 15.000, v 1 na 9000, v 1 na 8000 in samo v 1 na 5000. Edino v tej državi je mogoče kolikor toliko urejeno dušeskrbje. Vse te države merijo 408.078 kvadratnih milj z 8.093.667 prebival-

cev, v njih pa sme delovati samo 314 duhovnikov. To je nečuveno nasilje, ki ga vršijo framasoni, svobodomisleci, socialisti in komunisti nad katoliško Cerkvijo. Tem svobodomiselnim ter brezbožnim nasilnikom ni bilo dovolj, da so Cerkev popolnoma izrinili iz šol in javnega življenja, komandirati hočejo v cerkvah samih ter tudi tukaj katoliško Cerkev zaslužniti. Njihov namen je katolicizem v Mehiki uničiti.

Pogreb g. ravnatelja msgr. dr. Antona Jerovškega.

Na Vseh svetn. zjutraj je počival v pondeljek zvečer preminuli g. ravnatelj dr. Jerovšek na okusno okinčanem mrtvaškem odru v upravnistvu »Slov. Gospodarja«, kjer je bila tudi njegova pisarna toliko let. Ljudske množice iz Maribora in okolice so hodile blagopokojnega kropit v celih procesijah na praznik in na vernih duš dan, ko je začel ob 2. uri popoldne mrtvaški sprevod.

Sprevod v Mariboru.

Ob zgoraj omenjeni uri je dospela pred tiskarno sv. Cirila duhovščina pod vodstvom škofa dr. Ivana Tomažiča, ki je tudi vodil sprevod ob asistenci stolnega kapitlja.

Po blagoslovitvi krste se je poslovil od rajnega eden njegovih najboljših prijateljev in zaupnikov g. dr. Anton Korošec. V kratkih in ganljivih besedah je razlagal zbranim besede, katere je bilo tolikokrat čuti iz ust mariborskih izobražencev, obrtnikov in delavcev, ko so rabili kak nasvet ali pomoč, in govorili: »Pojdimo k dr. Jerovšku.« Vsi pomoči in nasvetov potrebni so prihajali k dr. Jerovšku. Vsakega je poslušal, da vsakega je imel odprto srce in roko. Pomagal je rad, posedal je v družbi trdno stališče, katerega si je ustvaril sam z delavnostjo, duhovitostjo in žilavostjo. Kot pošten, dober in pravi duhovnik je ljubil vsakega, nikogar ni sovražil, neznana sta mu bila maščevanje in ovađustvo.

Danes smo zopet pred njegovo hišo in govorimo: »Pojdimo k dr. Jerovšku.« Prositi ga hočemo v nebesih, kamor je šel po plačilo, naj ne pozabi na naš narod. Učenik je rekel: »Narod se mi smili.« Glej, dragi Jerovšek, ta ubogi narod, ki je prihitel od daleč in od blizu, da se od tebe poslovi, in poglej vse one, ki doma žalujejo za teboj! Ti poznaš tega ubogega in od tebe ljubljene naroda boli, težave, nesrečo, poznaš tudi njegove vroče želje in njegovo veliko hrepenenje. Saj si ti do predvčerajšnjim z njim živel, trpel, želel in hrepenel. Prosi Boga, da dobrohotno blagoslovi našega slovenskega naroda vse dobre želje in hrepenenje. Z Bogom, dragi Jerovšek! Trajen ti spomin!

Po pretresljivem govoru g. dr. Korošca, katerega bo ohranil vsak udeleženec v spominu, so zapeli mariborski pevci pod vodstvom g. stolnega kapelnika Gašpariča »Vigred se povrne...«

Po žalostinki je pričel veličasten sprevod po mariborskih ulicah. V sprevodu, kakor jih je enakih doživel Ma-

ribor le malo, je bilo videti poleg ljudskih množic iz Maribora, iz okolice in od daleč, poleg številne duhovščine vse najodličnejše pokojnikove sodelavce, prijatelje ter predstavnike vseh mariborskih oblasti, zavodov, organizacij i. t. d.

Na tisoče broječi sprevod se je pomikal preko mosta do naselbine očetov jezuitov pri Magdaleni. V jezuitski kapelici je opravil prevzvišeni škof g. dr. Andrej Karlin ob krsti mrtvaške molitve. Po cerkvenem opraviu je govoril ob vhodu v kapelico škof dr. Ivan Tomažič, ki je posebno naglašal javno delovanje blagopokojnega, ki je kronal svoje dolgoletno neumorno in požrtvalno delo z ustanovitvijo jezuitske naselbine v Mariboru.

Po res iz duše govorjenih škofovih besedah so zapeli pevci žalostinko — sprevod se je pomaknil naprej po Tržaški cesti in obstal ob mestni meji, kjer se odcepi Ptujška cesta od državne.

H krsti je stopil pokojnikov dober prijatelj g. dr. Leskovar, ki je poklical zbranim v spomin veliko pokojnikovo javno delo, ki je bilo posvečeno javnemu blagru slovenskega naroda.

V imenu upravnega sveta Mestne hranilnice je slavil rajnega g. Grčar, ki je posebno poudarjal dejstvo, kako je bil rajni dr. Jerovšek čislán in upoštevan tudi v nasprotnih vrstah.

Škof dr. Tomažič je še nato opravil mrtvaške molitve, pevci so zapeli, godba Omladin je zaigrala v slovo Krsto s ruplom g. dr. Jerovškega so odpeljali proti njegovemu rojstnem kraju — Slov. Bistrici, sprevod se je razšel ...

V Slov. Bistrici.

Že v sredo na večer so prepeljali pokojnika v Slov. Bistrico. Dne 3. novembra predpoldne je bil položen k počitku na domačem mirodvoru, kjer že počivajo njegovi starši, brat, sestra in nečak. Iz Maribora se je pripeljalo po zadnje slovo 5 velikih avtobusov s prijatelji, sodelavci in uslužbenci zavodov, katerih vodja je bil rajni. Molitve je ob asistenci msgr. Vrežeta in prof. Kolarica iz Ptuja opravil stolni dekan g. dr. Vraber. Žalne pesmi so zapeli pevci slovenskega društva »Maribor«, Glasbene Matice mariborske, polskavskega in slovenjebistriškega pevskega zbora pod odličnim vodstvom organista Ulaže. Sprevod s kato se je nato podal iz župnišča v cerkev, kjer je imel pretresujoč poslovični govor pokojnikov najboljši prijatelj, profesor msgr. Vreže,

Ali potrebujete čistilno sredstvo?

Zgoda! zjutraj dosežete normalno lahkotno izčiščenje, če vzamete prejšnji večer 2-3 dražeje **ARTINA**. Dobi jo se v vseh lekarnah. Vsebinske škatlice po Din 8-—

zadostuje za 4 do 6 krat.

Odobreno od Minister. soc. politike in narodnega zdravlja San. oddel. S. Br. 12258 od 12. julija 1932.

ki je tako pretresljivo spominjal zbrane na pokojnikove besede, s katerimi se je vsikdar poslavljaj od doma: »Zdaj pa srečno in z Bogom!« Nato je bila cerkvena služba božja, ki jo je opravil stolni dekan dr. Vraber. Po končani literi se je razvil veličasten sprevod na bližnje farno pokopališče, kjer sta še govorila zadnje slovo g. stolni dekan dr. M. Vraber in bivši dolgoletni urednik listov Cirilove tiskarne, poslanec in pokojnikov sodelavec g. Franjo Žebot.

Vsi oni, ki so posodili rajnemu zadnjo pot v Mariboru in v Slov. Bistrici, se zavedajo, da bo ostal dr. Jerovšekov grob v njegovem rojstnem kraju središče in zatočišče, kamor se bodo zatekali Slovenci po tolažbo in pomoč v stiskah in nadlogah.

NOVICE

Pisatelj Rado Murnik je umrl v nedeljo dne 6. novembra v ljubljanskem mestnem zavetišču. Bil je rodom Ljubljčan (rojen leta 1870) in je zelo priljubljen radi svojih spisov neprisliljeno smešne vsebine. Slava njegovemu spominu!

Če zadene motorno kolo ob avto. V smeri proti Mariboru se je peljal na motornem kolesu 19letni trgovčev sin Kurt Kopic in zadaj za njim pa 22letni brivski pomočnik Edvard Bischof iz Krčevine. V trenutku, ko sta vozila motociklista po Tržaški cesti mimo Delavske pekarnice, je privozil s stranske ceste na glavno osebni avto, katerega je šofiral Franc Supančič, ki je uslužben pri mariborskem avtotaksemu podjetju Völker. Vsled silnega udarca sta obležala oba motociklista z razbitim kolesom, vsa ranjena in v mlaki krvi. Kopic so prepeljali v Gradec, kjer je že umrl, brivca pa v mariborsko bolnico z zlomljeno desno nogo in roko.

Vlomilska družba pod ključem. Mariborska policija in orožniki so zaprli sedemčlansko vlomilsko družbo, ki ima 16 vlomov na vesti in gre izkupiček za plen v tisoče in tisoče. Družba je izvrševala vlome po bližnji okolici Maribora, kot prodajalci nakradenega in oropanega so služili cigani.

Obešenega so našli na hlevu v Radvanju pri Mariboru 30letnega ključavničarja Viktorja Schlauerja. Zapušča